

Arrest

nr. 272 661 van 12 mei 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. VAN DE SIJPE
Heistraat 189
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 25 januari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 april 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. GARGILI, loco advocaat R. VAN DE SIJPE, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 17 januari 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 24 februari 2020.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 23 december 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Bagdad. U bent een soennitische moslim. U haalt volgende feiten aan in het kader van uw aanvraag om internationale bescherming.

U woonde samen met uw ouders, broers I.(...) en S.(...) en zus R.(...) in de wijk Saydia in Bagdad. Uw vader baatte een snoepfabriek in Babel uit, samen met zijn zakenpartner H.A.-N.(...). Op 21 april 2016 werden uw oudste broer I.(...) en A.-I.(...) ontvoerd. Via de broers van A.-I.(...) kwamen jullie te weten dat de sjiitische Kata'ib Hezbollah achter de ontvoering zat. Uw vader betaalde losgeld maar I.(...) en A.-I.(...) werden niet vrijgelaten. Ze zijn nog steeds vermist. In die periode moest u stoppen met school en verhuisden jullie naar de wijk al Dora. Uw ouders vertelden u pas na zes maanden dat I.(...) ontvoerd was. Na een jaar verhuisden jullie terug naar Saydia. Uw vader diende in 2018 klacht in bij de stam en bij de politie tegen S.A.R.H.(...), het lid van Kata'ib Hezbollah dat verantwoordelijk was voor de ontvoering.

Eind december 2018 werd er bij jullie thuis aan de deur geklopt, uw broer S.(...) deed open. Een minuut later hoorde u schoten. U ging naar buiten en trof S.(...) bloedend aan op de grond. Een vijftal dagen later kwam de politie naar uw huis. Ze namen verklaringen op van uw moeder en namen de opnames van de beveiligingscamera mee. Na de dood van uw broer kreeg u met hartproblemen te kampen. Uw vader besliste dat u uit Irak moest vertrekken.

Op 16 januari 2019 verliet u Irak, dezelfde dag kwam u aan in België. Op 17 januari 2019 diende u een verzoek tot internationale bescherming in.

U legt volgende documenten neer ter staving van uw verzoek: overlijdensakte broer S.(...), video van de beveiligingscamera van de dood van S.(...). Na uw persoonlijk onderhoud legde u nog foto's en filmpjes van het graf van uw broer; een kopie van een badge van het werk van uw vader, een kopie van de klacht bij de politie en een therapeutisch attest voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest bij terugkeer naar Irak ontvoerd of gedood te worden door de sjiitische militie Kata'ib Hezbollah (KH) (CGVS, p.13). In 2016 werd uw broer I.(...) ontvoerd om losgeld te verkrijgen. Nadat uw vader naar de politie stapte in 2018 zouden de ontvoerders uw andere broer S.(...) vermoord hebben (CGVS, p.7). Zelf vreest u bij terugkeer gevisieerd te worden zodat KH geld of de zaak van uw vader kan eisen (CGVS, p.14).

Bedrieglijke en inconsistente verklaringen, onwaarschijnlijke vaagheden en een manifest gebrek aan interesse in de door u aangehaalde problematiek maken echter dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken.

Ten eerste verklaart u geboren te zijn op 6 november 2002. Op 17 januari 2019 uitte de dienst Vreemdelingenzaken twijfel over uw leeftijd. Vervolgens werd op 19 maart 2019 een medisch onderzoek uitgevoerd waarin geconcludeerd werd dat u op dat moment een minimumleeftijd van 24,4 jaar had, of dat u in het jaar 1994 of vroeger geboren was. U diende op 28 mei 2019 een verzoek tot nietigverklaring van de leeftijdsbepaling in bij de Raad van State. Op 12 juni 2020 werd uw beroep verworpen, het vonnis is bij uw administratief dossier gevoegd. Hieruit volgt dat u in 2016, wanneer de problemen die u aanhaalt begonnen, een minimale leeftijd van 22 jaar. De vaststelling dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS hardnekkig blijft volhouden dat u wel degelijk in 2002 geboren bent (CGVS, p.3), doet reeds afbreuk aan de algemene geloofwaardigheid van uw relaas.

Ten tweede is uw desinteresse over de ontvoering van uw broer I.(...) en H.A.-N.(...), de zakenpartner van uw vader, frappant. Deze ontvoering ligt immers aan de basis van de problemen die u aanhaalt. Uit uw verklaringen blijkt dat u zich weinig aantrok van de verdwijning van zijn broer I.(...). U zou de eerste zes maanden niet op de hoogte geweest zijn, volgens uw ouders was I.(...) op reis (CGVS, p.6). Naast de verdwijning van uw broer verhuisden jullie in die periode naar al Dora, stopte uw vader met werken en moesten u en S.(...)(...) stoppen met school en binnen blijven. Naar uw zeggen stelde u zich daar geen

vragen bij en was u niet geïnteresseerd (CGVS, p.10). Wanneer u gevraagd werd om verduidelijking verklaarde u wel eens gevraagd had aan uw ouders wat er aan de hand was, maar geen antwoord kreeg. Daarna vroeg u niets meer en speelde de hele tijd playstation met uw broer S.(...) (CGVS, p.10). Uw desinteresse in de verdwijning van uw broer en de grote veranderingen die dit teweegbracht in uw leven doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Uw verklaringen over de ontvoering van I.(...) zijn vaag en incoherent. U slaagt er niet in op een heldere manier over te brengen hoe u wist dat KH achter de ontvoering zat. In het begin zou uw vader met een onbekende persoon gecommuniceerd hebben over het losgeld, nadien kwamen jullie via de broers van A.-N.(...) de identiteit van de ontvoerders te weten (CGVS, p.7). Uw verklaringen over hoe de broers van A.-N.(...) dit te weten kwamen zijn vaag. U heeft het over een filmpje op youtube dat ergens uitgezonden werd. U weet niet hoe maar de broers van A.-N.(...) zouden uw vader op de hoogte gesteld hebben. Vervolgens zegt u dat u het filmpje zelf gezien hebt. U legt dit vermeende filmpje niet voor. U maakt evenmin duidelijk hoe de broers van het filmpje afwisten, eerst zegt u omdat ze van Babel waren, vervolgens dat ze het via de politie wisten (CGVS, p.8).

Nadat uw vader de identiteit van ontvoerder te weten gekomen was, zou hij klacht ingediend hebben bij de politie. Als gevolg daarvan werd uw broer S.(...) vermoord (CGVS, p.7). Uw verklaringen hieromtrent zijn niet consistent. Eerst verklaarde u dat uw vader het advies van de stam kreeg om klacht in te dienen. Vervolgens zei u dat ze u gewaarschuwd hadden om geen klacht in te dienen. Even later zegt u dan weer dat uw vader niet gewaarschuwd werd door de daders, maar dat ze voor de deur stonden en uw broer doodschoten (CGVS, p.8). U legt een kopie voor van de klacht die uw vader ingediend zou hebben (doc.4, vertaling bijgevoegd). In het document staat dat uw vader op 21 april 2016 klacht indiende wegens de ontvoering van zijn zoon. Dit strookt niet met uw relaas, uw verklaarde immers dat de ontvoering van I.(...) op 21 april 2016 plaatsvond, maar dat uw vader pas in 2018, na een bijeenkomst van de stammen, naar de politie stapte (CGVS, p.8). De tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen en het document dat u voorlegt doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Er dient overigens te worden gewezen op het feit dat het louter om een foto van het document gaat. De authenticiteit van dit document kan op geen enkele wijze kan worden nagegaan. De bewijswaarde van het stuk is dan ook bijzonder relatief. Daarnaast moet worden vastgesteld dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden.

Wat betreft de dood van S.(...), stemmen uw verklaringen (CGVS, p.11) grotendeels overeen met de videobeelden (doc.2) en de overlijdensakte (doc.1) die u voorlegt. Verder legde u na het persoonlijk onderhoud nog foto's en videobeelden van het graf van uw broer voor (doc.3). U schept echter geen duidelijkheid over hoe u wist wie de mogelijke daders van deze moord waren. Eerst verklaarde u dat de broers van A.-N.(...) (CGVS, p.8) zeiden dat KH achter de moord zat, vervolgens dat jullie dat zelf wisten en tenslotte dat uw moeder na uw vertrek gezegd heeft dat KH erachter zat (CGVS, p.9). U slaagt er dus niet in een coherent beeld te schetsen van de omstandigheden die tot de dood van uw broer geleid hebben en waarom dat voor u tot problemen zou leiden met de militie KH in geval van een terugkeer naar Irak, dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas.

Tenslotte is uw gebrekkige kennis over het werk van uw vader opmerkelijk. U weet niet hoe groot de snoepfabriek van uw vader was, hoeveel mensen er werkten noch kan u accuraat beschrijven wat voor snoep uw vader verkocht. U zegt geen verstand te hebben van het werk van uw vader en nooit in de fabriek geweest te zijn. Uw verklaring voor uw beperkte kennis over het werk van uw vader is dat u nog jong was en u er nooit gewerkt had, in tegenstelling tot uw broers (CGVS, p.5). Gezien u, zoals hierboven vastgesteld, op het moment van de feiten minstens 22 jaar was, voldoet deze verklaring niet. U was immers minstens even oud als uw broer I.(...) en minstens vijf jaar ouder dan S.(...). De verklaring dat u, in tegenstelling tot uw broers, te jong was om iets te weten over het werk van uw vader voldoet dus niet. Dat u na het persoonlijk onderhoud een kopie van een badge van het werk van uw vader (doc.5) voorlegt, wijzigt de vastgestelde gebreken tijdens uw persoonlijk onderhoud niet. Uw gebrek aan kennis over het werk van uw vader ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas verder.

U slaagt er niet aannemelijk te maken dat u een geloofwaardige vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt.

De documenten die u voorlegt kunnen deze conclusie niet wijzigen. Het therapeutisch attest dat u voorlegt toont aan dat u van mei 2019 tot december 2019 psychologische begeleiding volgde omwille van posttraumatische stress, als gevolg van deze behandeling reduceerden uw symptomen. Dit therapeutisch

attest kan de vastgestelde ongeloofwaardigheden in uw relaas niet opheffen. De overlijdensakte van uw broer S.(...), de videobeelden van zijn dood, de beelden van zijn graf, de klacht bij de politie en de badge van het werk van uw vader die u voorlegt werden reeds besproken in deze beslissing.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021 (beschikbaar op https://easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2021.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EASO Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad stad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term Baghdad Belts. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch

is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; de COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-veiligheidssituatie-centraal-en-zuid-irak> of <https://www.cgvs.be/nl>; en het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in Centraal-Irak in het algemeen en Bagdad in het bijzonder, met significant minder veiligheidsincidenten en burgerdoden. In de tweede helft van 2019 en de eerste helft van 2020 kon ISIS zich hergroeperen en versterken in rurale gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het voornamelijk door middel van guerrillatactieken aanvallen uitvoert. De organisatie slaagde er in gebruik te maken van de verminderde aanwezigheid van Iraakse veiligheidstroepen – dewelke onder andere werden ingezet in de steden om de protesten aan banden te leggen (zie infra) en om maatregelen tegen het Covid-19 virus te handhaven – en verminderde operaties van de internationale coalitie – dewelke onder andere een gevolg waren van Amerikaans-Iraanse spanningen, de Covid-19 pandemie, tijdelijke beperkingen opgelegd door de Iraakse regering en eerdere successen in de strijd tegen ISIS. Desondanks is de positie van de organisatie geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. Volgens de beschikbare informatie is het aantal controleposten in de stad verder gedaald. De controleposten worden bemand door leden van de ISF. De PMF beschikken dan weer over een veiligheidssysteem binnen de wijken zelf. ISIS controleert geen grondgebied in de provincie maar beschikt wel over actieve cellen in de 'Baghdad belts'.

Nadat het aanzienlijke verliezen had geleden in 2017, zijn de activiteiten van ISIS in Bagdad en de 'Baghdad Belts' aanzienlijk verminderd in de daaropvolgende periode. Wel is er sprake van een gedeeltelijk herstel in de cijfers betreffende het aantal aanvallen van ISIS in de rurale gebieden rond de stad vanaf de tweede helft van 2019. Volgens bepaalde bronnen ligt de focus van ISIS op het opzetten en uitbreiden van een ondersteunend netwerk in de noordelijke en zuidwestelijke Baghdad Belts. De focus van de aanvallen van ISIS ligt op de veiligheidsdiensten eerder dan op burgers. Het aantal veiligheidsincidenten, alsook het aantal burgerdoden dat hierbij valt, is evenwel nog steeds beperkt. ISIS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor kleinschalige aanvallen, onder andere met explosieven of vuurwapens. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIS gepleegde zware aanslagen plaats in de provincie. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de ISF en PMF, vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking. De burgerbevolking kan last ondervinden van veiligheidsoperaties uitgevoerd door de ISF tegen schuil- en wapenopslagplaatsen van ISIS. Dergelijke acties vinden vooral plaats in de rurale buitengebieden van de provincie.

Uit het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019 en de COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020 blijkt dat het gros van het geweld dat in Bagdad plaatsvindt niet langer toe te schrijven is aan ISIS. Naast het geweld dat plaatsvindt in het kader van de betogingen die sinds het najaar van 2019 gehouden worden (zie infra) is het geweld in Bagdad sinds 2018 hoofdzakelijk persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, of om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke)

intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden. De prominent aanwezige sjiiitische milities staan weliswaar mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad maar blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiiitische milities dan sjiieten. De omvang van het sektarisch geweld bereikte na 2014 echter nooit het geweldsniveau van het sektarisch conflict in 2006-2007. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de ISF en PMF-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwickeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen. De informatie vervat in het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020 wijst er niet op dat de situatie sindsdien substantieel gewijzigd is.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS in Bagdad resulteerde in aanvallen op militaire installaties van de VS en de internationale coalitie door eenheden van de PMF of door Iran. Bij deze aanvallen werden ook installaties en manschappen van het Iraakse leger getroffen die zich op dezelfde plaatsen bevonden. Dergelijke aanvallen vonden ook in de eerste helft van 2020 plaats. Het aantal slachtoffers dat hierbij valt, blijft beperkt.

Sinds oktober 2019 vinden er in Bagdad stad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. Nadat ze eerder in het voorjaar van 2020 grotendeels waren stilgevallen, zijn de demonstraties in mei 2020 opnieuw begonnen. De betogingen zijn vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging. Ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvinden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikt zelf ook geweld tegen de ordetroepen of op de door hen geviseerde instellingen. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 30 juni 2020 1.382.332 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.7 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 90.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 38.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd. Secundaire ontheemding vond slechts op zeer beperkte schaal plaats.

Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing omtrent de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas en tracht deze te weerleggen.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en van de materiële en formele motiveringsplicht.

Hij verwijst naar de algemene veiligheidssituatie in Bagdad en citeert in dit verband relevante landen-informatie. Hij is van mening dat ook hij slachtoffer kan worden van het aldaar aanwezige geweld.

3. Aanvullende nota's

3.1. De verwerende partij maakt op 15 april 2022 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, waarin een evaluatie van de actuele situatie in Irak wordt gemaakt. Zij verwijst hierbij naar:

- UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019;
- EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021;
- EASO COI Report – Security situation van oktober 2020;
- COI Focus Irak – veiligheidssituatie van 24 november 2021.

3.2. Verzoeker legt ter terechtzitting overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin hij verwijst naar het EUAA Country of Origin Information Report van januari 2022 over de veiligheidssituatie in Irak en naar recente mediaberichten over aanslagen in Bagdad.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is

de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

4.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoeker verklaart Irak te hebben verlaten uit vrees te worden ontvoerd of gedood door de sjiiitische militie Kata'ib Hezbollah (KH). In 2016 zou zijn broer I. zijn ontvoerd om losgeld te verkrijgen. Nadat zijn vader naar de politie stapte in 2018 zouden de ontvoerders zijn andere broer S. hebben vermoord. Zelf vreest verzoeker dat hij bij terugkeer zal worden geviséerd zodat KH geld of de zaak van zijn vader kan eisen.

5.2. Na lezing van het administratief dossier, besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat, op basis van de verklaringen van verzoeker, er geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde gebeurtenissen die voor hem de aanleiding vormden om Irak te verlaten.

5.3. Vooreerst bemerkt de commissaris-generaal op correcte wijze dat verzoeker heeft gelogen over zijn leeftijd. Leeftijdsonderzoek wees aan dat hij op het moment van de beweerde feiten anno 2016 niet 14 jaar was zoals hij heeft voorgehouden, maar minstens 22 jaar moet zijn geweest (AD CGVS, map met landeninformatie, arrest RvS m.b.t. leeftijdsonderzoek).

De vergoelijking van verzoeker dat hij volhardt in zijn verklaringen met betrekking tot zijn leeftijd omdat hij door zijn omgeving steeds werd behandeld als zijnde geboren in 2002, kan niet ernstig worden genomen en overtuigt allerminst. Deze loutere bewering toont niet aan dat hij, op althans op latere leeftijd, niet in staat zou zijn om zijn leeftijd meer correct in te schatten. In zoverre kan worden aangenomen dat verzoeker zijn exacte geboortedatum niet kent, kan niet worden aanvaard dat verzoeker gelooft acht jaar jonger te zijn dan hij daadwerkelijk is.

De vaststelling dat verzoeker zich onterecht als minderjarige voordoet met een vermoede afwijking van meer dan acht jaar, houdt reeds een negatieve indicatie in en ondermijnt, zoals op correcte wijze wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, verzoekers algemene geloofwaardigheid.

5.4. Verder merkt de commissaris-generaal terdege op dat verzoekers desinteresse over de ontvoering van zijn broer I., die aan de basis ligt van de problemen die hij aanhaalt, en de grote veranderingen die dit teweegbracht in zijn leven, afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn relaas.

Zo zou verzoeker zich de eerste zes maanden van de verdwijning van zijn broer niet al te veel vragen gesteld hebben en geloofde hij dat zijn broer op reis was (NPO, p. 6). Ook toen zij in die periode verhuisden naar al Dora, zijn vader stopte met werken en hij en zijn andere broer S. moesten stoppen met school en binnen blijven, bleef hij ongeïnteresseerd (NPO, p. 10). Verzoeker verklaart dat hij wel eens aan zijn ouders had gevraagd wat er aan de hand was, maar vroeg niet door wanneer hij hierop geen antwoord kreeg; *“ik was de hele tijd playstation aan het spelen”* (NPO, p.10). Deze laconieke houding is niet ernstig te noemen en maakt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden ontvoering van zijn broer I.

5.5. Tevens zijn verzoekers verklaringen over de ontvoering van I. vaag en incoherent en slaagt hij er niet in om op een heldere manier over te brengen hoe hij wist dat KH achter de ontvoering zat. De commissaris-generaal duidt terdege: *“In het begin zou uw vader met een onbekende persoon gecommuniceerd hebben over het losgeld, nadien kwamen jullie via de broers van A.-N.(...) de identiteit van de ontvoerders te weten (CGVS, p.7). Uw verklaringen over hoe de broers van A.-N.(...) dit te weten kwamen zijn vaag. U heeft het over een filmpje op youtube dat ergens uitgezonden werd. U weet niet hoe maar de broers van A.-N.(...) zouden uw vader op de hoogte gesteld hebben. Vervolgens zegt u dat u het filmpje zelf gezien hebt. U legt dit vermeende filmpje niet voor. U maakt evenmin duidelijk hoe de broers van het filmpje afwisten, eerst zegt u omdat ze van Babel waren, vervolgens dat ze het via de politie wisten (CGVS, p.8).”*

Door in het verzoekschrift louter aan te geven dat hij duidelijk was in zijn antwoorden, om daarna verder toe te lichten dat de politie het uiteraard ook aan de broers A.-N. heeft medegedeeld vermits zij wel klacht hadden ingediend, werpt hij hier geen ander licht op. De Raad stelt vast dat dit niet meer is dan een poging van verzoeker om de vastgestelde vage en incoherente verklaringen geloofwaardig te laten overkomen. Verzoekers poging tot het bijsturen van zijn voor het CGVS afgelegde vage en incoherente verklaringen door deze a posteriori te laten samenvloeien in een nieuwe verklaring is duidelijk na reflectie over de bestreden beslissing tot stand gekomen en kan derhalve niet worden aangenomen.

5.6. Verzoeker legt een kopie voor van de klacht die zijn vader zou hebben ingediend (AD CGVS, map met documenten, document 4, vertaling). Vooreerst blijkt dat het louter om een foto van de klacht gaat waardoor de herkomst en authenticiteit van dit document op geen enkel wijze kunnen worden vastgesteld. Tevens bevat het administratief dossier informatie waaruit volgt dat in Irak een hoge graad van corruptie heerst en dat er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden waardoor het document slechts een relatieve bewijswaarde geniet. Voorts stelt de Raad vast dat verzoekers verklaringen niet in overeenstemming zijn met de inhoud van deze klacht. De commissaris-generaal stelt op correcte wijze vast: *“In het document staat dat uw vader op 21 april 2016 klacht indiende wegens de ontvoering van zijn zoon. Dit strookt niet met uw relaas, uw verklaarde immers dat de ontvoering van I.(...) op 21 april 2016*

plaatsvond, maar dat uw vader pas in 2018, na een bijeenkomst van de stammen, naar de politie stapte (CGVS, p.8)."

Verzoeker laat deze vaststelling volledig ongemoeid. De tegenstrijdigheid tussen zijn verklaringen en deze klacht die hij voorlegt, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn relaas.

5.7. De door verzoeker bijgebrachte videobeelden, de overlijdensakte, en de foto's en videobeelden van het graf van S. (AD CGVS, map met documenten, documenten 1, 2 en 3), bevestigen het overlijden van verzoekers broer S. Uit deze documenten kan worden afgeleid wanneer en hoe hij om het leven is gekomen (NPO, p. 6), maar hieruit kan geenszins worden besloten dat S. is vermoord in de door verzoeker voorgehouden omstandigheden, laat staan dat zijn overlijden verband houdt met verzoeker en voor hem zou leiden tot persoonlijke problemen met de militie KH.

Verzoeker schept overigens geen duidelijkheid over hoe hij wist wie de mogelijke daders van de moord op zijn broer S. waren. In de bestreden beslissing wordt terecht aangeduid: *"Eerst verklaarde u dat de broers van A.-N.(...) (CGVS, p.8) zeiden dat KH achter de moord zat, vervolgens dat jullie dat zelf wisten en tenslotte dat uw moeder na uw vertrek gezegd heeft dat KH erachter zat (CGVS, p.9)."*

Het verweer dat het gaat om een misverstand tussen verzoeker en de protection officer nu hij aanvankelijk dacht dat de protection officer het had over de ontvoering en niet over de moord, kan niet worden aangenomen. In de notities van het persoonlijk onderhoud leest de Raad (NPO, p. 8, eigen onderlijning): *"(...) Hebben ze uw vader gewaarschuwd, nadat hij klacht ingediend had?*

Nee, ze stonden voor de deur en schoten mijn broer dood. Vader had ons gewaarschuwd de deur voor niemand open te doen enkel voor mijn moeder.

Hoe weet u dat Kata'ib Hezbollah die aanslag gepleegd heeft?

Via de broers van de partner van vader."

Het is duidelijk dat de protection officer met *"die aanslag"* doelde op de moord op verzoekers broer en niet de ontvoering, nu deze vraagstelling direct volgde op het antwoord van verzoeker waarbij hij aangaf dat ze zijn broer doodschoten. Verzoekers antwoord op deze vraag strijdt dan ook onmiskenbaar waar hij vervolgens aangeeft dat zij het zelf wisten dat KH de daders waren van de moord op zijn broer: *"Hoe weet u wie uw broer vermoord heeft? We wisten dat ze achter de moord zaten."* (NPO, p. 8-9).

De Raad leest verder (NPO, p. 9):

"Hoe wist u dat? Is uw vader sinds uw vertrek nog in aanraking gekomen met Kata'ib Hezbollah?

Ik heb met vader niet gesproken, enkel mijn moeder. Het laatste gesprek was met moeder, drie a vier maanden geleden. Ze zei dat de airco verbrand is, dat waarschijnlijk zij erachter zaten.

Waarom denkt uw moeder dat het Hezbollah was?

We hebben nooit vijanden gehad, zij doen ons al kwaad aan vanaf het begin. Ik weet niet of andere mensen erachter zaten (...)"

Verzoeker slaagt er niet in samenhangende verklaringen af te leggen en een coherent beeld te schetsen. Wanneer hem een derde maal wordt gevraagd hoe hij wist wie de daders van de moord op zijn broer waren, geeft hij voor de derde maal een verschillende antwoord en verwijst hij naar zijn moeder. Door er louter op te wijzen dat hij vertelde dat zijn moeder zei dat de airco verbrand was en zij de moordenaars ervan verdacht, werpt hij hier geen ander licht op.

5.8. Het voorgelegde therapeutisch attest kan niet gelden als bewijskrachtig element ter ondersteuning van de door verzoeker aangehaalde problemen.

Dit attest toont aan dat verzoeker van mei 2019 tot december 2019 psychologische begeleiding volgde omwille van posttraumatische stress.

Hier moet worden aangestipt dat uit een medisch-psychologisch attest niet zomaar kan worden afgeleid dat het vluchtrelaas op waarheid zou berusten wanneer een psycholoog zich voor de gesuggereerde oorzaak van de problematiek louter en alleen baseert op de verklaringen van de verzoeker en niet op een objectieve bron van informatie, zoals in deze duidelijk het geval is. Bijgevolg meent de Raad dat aan dit attest slechts een zeer beperkte bewijskracht kan worden toegekend. Het attest moet dan ook verder worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen van verzoeker.

In deze benadrukt de Raad dat de commissaris-generaal beschikt over een eigen bevoegdheid, verantwoordelijkheid en bekwaamheid om de geloofwaardigheid van een vluchtrelaas te beoordelen. Zoals hierboven is gebleken, zijn verzoekers verklaringen omtrent de voorgehouden problemen met de militie KH niet geloofwaardig.

Gelet op verzoekers ongeloofwaardig bevonden verklaringen en het gegeven dat de behandelende psycholoog zich enkel hierop baseert zonder enig objectief onderzoek naar de waarachtigheid of gegrondheid van het vluchtrelaas, geeft het psychologische attest aldus geen uitsluitel over de specifieke oorzaak van verzoekers psychische problemen. Uit dit attest kan geen objectief en exclusief causaal

verband worden afgeleid tussen verzoekers psychische problemen en de aangehaalde vervolgingsfeiten en kan niet worden uitgesloten dat er (ook) andere oorzaken zijn voor zijn psychologische problemen. Dat verzoeker lijdt aan PTSD, maakt nog niet dat zijn verklaringen geloofwaardig zijn en kan de eerdere bevindingen over de ongeloofwaardigheid van het vluchtrelaas niet herstellen. Aangezien er geen geloofwaardige verklaringen voorhanden zijn, kan de commissaris-generaal noch de Raad kennis nemen van de ware toedracht van de omstandigheden waarin verzoeker zijn psychologische problemen heeft opgelopen. Het is niet aan de commissaris-generaal noch aan de Raad om lacunes in het relaas van verzoeker op te vullen of te speculeren over de aanleiding of oorzaak van zijn psychologische problemen.

5.9. De badge van verzoekers vader bevestigt diens werkzaamheden, maar houdt verder geen verband met verzoekers vluchtrelaas.

5.10. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel van voormelde bevindingen voldoende determinerend om samenvattend en in navolging van de commissaris-generaal te besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en aangevoerde vrees voor de militie KH.

Verzoekers kritiek op de andere motieven in de bestreden beslissing, betreft overtollige motieven die in deze zaak door de Raad niet worden weerhouden noch overgenomen als pertinente vaststellingen. Verzoekers kritiek hierop dient in deze zaak dan ook niet verder te worden besproken.

5.11. Wat betreft verzoekers soennitische geloofsovertuiging, leest de Raad in de beschikbare landeninformatie dat soennieten in Bagdad weliswaar grotere risico's lopen om slachtoffer te worden van meer individuele vormen van geweld begaan door sjiitische milities, doch niet dat soennieten actueel in Bagdad het voorwerp zijn van groepsvervolging. Het loutere gegeven een soenniet in Bagdad te zijn, volstaat aldus op zich niet om het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging vast te stellen. Er kan uit de voorgelegde landeninformatie niet worden afgeleid dat de situatie in Bagdad dermate ernstig is voor soennieten dat verzoeker louter door zijn geloofsstrekking dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. De beoordeling van het risico op vervolging is afhankelijk van verzoekers individuele omstandigheden (EASO *“Country Guidance note: Iraq”* van januari 2021, p. 68-69).

Verzoeker moet aldus concrete, op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreiken waaruit zou blijken dat hij in zijn hoofd, omwille van zijn soennitische geloofsovertuiging, een gegronde vrees voor vervolging bestaat bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst. Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn vluchtmotieven, blijft verzoeker hiertoe in gebreke.

5.12. Het geheel aan documenten, landeninformatie en verzoekers verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, concludeert de Raad dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan. Verzoeker heeft geen samenhangende en aannemelijke verklaringen afgelegd. Verzoekers algemene geloofwaardigheid is dan ook niet komen vast te staan zodat hem het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend.

Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.1. Gelet op het gegeven dat zijn vluchtrelaas en vluchtmotieven niet geloofwaardig worden geacht, kan verzoeker zich hier niet langer op steunen om aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt verder geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico zou lopen op de doodstraf of executie of op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing bij terugkeer naar Irak.

6.2. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige*

bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”.

Er wordt niet betwist dat er in Irak een gewapend conflict aan de gang is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Zowel uit de beschikbare landeninformatie als de UNHCR-richtlijnen en uit de EASO Guidance note van januari 2021 komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger de focus aldus worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Raad stelt vast dat verzoeker niet betwist dat, gezien zijn verklaringen met betrekking tot zijn plaats van herkomst in Irak, in casu de veiligheids-situatie in de provincie Bagdad moet worden beoordeeld.

De verwerende partij heeft in een aanvullende nota van 15 april 2022 de beschikbare landeninformatie over de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad verder aangevuld en geactualiseerd. Op basis daarvan zet zij het volgende uiteen:

“De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over Bagdad en de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genoodzaakt hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS), waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, liggen anno 2021, net zoals in 2020, evenwel zeer laag.

De veiligheidssituatie in Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen ISIS. Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad, met significant minder veiligheidsincidenten en burgerdoden. De terreurorganisatie tracht sindsdien voet aan de grond te krijgen in voornamelijk dunbevolkte, weinig toegankelijke gebieden waar de veiligheidsdiensten weinig tot niet aanwezig zijn en geen volledige controle uitoefenen. De positie van de organisatie is echter geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014. Anno 2021 voert ISIS nog steeds een low-level guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten de Iraakse strijdkrachten en ordediensten, het elektriciteitsnet en de plaatselijke mukhtars.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Baghdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen dat kan worden toegeschreven aan ISIS, en het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, globaal gesproken laag liggen. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. De meeste slachtoffers van ISIS werden echter geteld bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. Vooral in de rurale buitengebieden van de provincie vinden voorts veiligheidsoperaties plaats tegen schuilplaatsen en wapenopslagplaatsen van ISIS, dewelke hinder voor de burgerbevolking kunnen opleveren in de zin dat ze hun woningen niet kunnen verlaten of betreden gedurende enkele dagen. Er vallen bijna geen burgerslachtoffers tijdens dergelijke operaties.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS is eveneens van invloed op de veiligheidssituatie in Bagdad. Deze resulteerde in aanvallen op militaire installaties van de VS en de internationale coalitie door eenheden van de PMF of door Iran. Bij deze aanvallen werden eveneens installaties en manschappen van het Iraakse leger getroffen die zich op dezelfde plaatsen bevonden. In 2020 voerden verschillende pro-Iraanse milities aanvallen uit op de Green Zone in Bagdad, op de legerbasis van Taji en op transporten van het Amerikaanse leger. In 2021 vond er een wijziging in de modus operandi plaats en werden de raketaanvallen ingeruild voor het plaatsen van berrmbommen

gericht tegen wegtransporten. Het effect op de burgerbevolking van deze ontwikkelingen is veeleer beperkt.

Sinds oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. Nadat ze eerder in het voorjaar van 2020 grotendeels waren stilgevallen, begonnen de demonstraties in mei 2020 opnieuw. De betogingen waren vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging, maar ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvonden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikte zelf ook geweld tegen de ordetroepen of de door hen geviseerde instellingen. De grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vonden nog wel betogingen plaats maar zonder grote gewelduitbarstingen. Om tegemoet te komen aan de eisen van de betogers werden er op 10 oktober 2021 parlementsverkiezingen georganiseerd. Deze zijn zonder grote geweldincidenten verlopen, maar de opkomst was lager dan bij de verkiezingen van 2018. De zogenaamde Fateh alliantie - sjiitische partijen die aanleunen bij de pro-Iraanse milities - leed zware verliezen en aanvaardde de uitslagen niet. Op verschillende plaatsen in Irak organiseerde ze betogingen, dewelke niet altijd vreedzaam verliepen en af en toe leidden tot schermutselingen met de ordediensten. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Naast de bovenstaande vormen van geweld, blijkt uit de beschikbare informatie dat het geweld in Bagdad voornamelijk zeer kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Sinds 2020 vinden er ook aanslagen, vaak door middel van brandbommen, plaats tegen winkels die alcohol verkopen. De meerderheid van deze winkels wordt door Yezidi of christenen uitgebaat. Naast religieus extremisme liggen ook conflicten over het betalen van beschermingsgeld aan gewapende groepen en concurrerende verkopers mogelijk aan de basis van deze aanvallen.

Volgens IOM telde Irak op 30 september 2021 1.189.581 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 90.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 45.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd. Secundaire ontheemding vond slechts op zeer beperkte schaal plaats.

Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden."

In het licht van de voorliggende actuele objectieve landeninformatie, wordt de analyse van de commissaris-generaal door de Raad overgenomen. De Raad concludeert samen met de commissaris-generaal dat er actueel in de provincie Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar Bagdad louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dit wordt ook bevestigd in de EASO Country Guidance Note over Irak van januari 2021 (p. 134-136).

Verzoeker brengt geen afdoende concrete informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn of die de gemaakte appreciatie in een ander daglicht stelt. De in het verzoekschrift en in de aanvullende nota aangehaalde

informatie ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad is gesteund.

De rapportageperiode van het EUAA Country of Origin Information Report van januari 2022 loopt van augustus 2020 tot 31 oktober 2021 en overlapt aldus met de rapportageperiode van de COI Focus Irak – veiligheidssituatie van 24 november 2021 die zich richt op de periode tussen juli 2020 tot september 2021.

De verschillende nieuwsberichten over recente aanvallen en aanslagen zijn niet van aard om te doen besluiten dat de appreciatie van de aard, draagwijdte en gevolgen van de situatie in Bagdad zoals beschreven in de bestreden beslissing niet langer correct of redelijk zou zijn.

Het is immers op grond van omstandige, veelvoudige, specifieke en nauwgezette bronnen waarnaar in talrijke objectieve rapporten wordt verwezen, dat deze regio als relatief veilig wordt bestempeld. De loutere vaststelling dat er zich nieuwe (veiligheids)incidenten voordoen in deze regio toont op zich niet aan dat de feitelijke vaststellingen in deze rapporten niet langer actueel of correct zouden zijn. Er dienen immers diverse objectieve elementen in ogenschouw te worden genomen om het reële risico zoals voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, zoals het aantal gevallen burgerslachtoffers, het aantal incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de partijen in het conflict, de doelwitten die daarbij worden beoogd, zelfmoordaanslagen in burgerwijken, enz.

Verder blijkt uit wat voorafgaat dat wel degelijk rekening wordt gehouden met aanslagen vanwege IS alsook met geweld in het kader van het conflict met Iran.

De door verzoeker bijgebrachte informatie laat niet toe te besluiten dat de situatie in Bagdad dermate zou zijn verslechterd dat eenieder die naar deze stad terugkeert louter omwille van zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

6.3. Er wordt echter niet ontkend dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Bijgevolg rijst, in overeenstemming met wat in het arrest Elgafaji van het Hof van Justitie wordt gesteld, de vraag of verzoeker persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad voor hem dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat hij bij een terugkeer naar deze stad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

De commissaris-generaal stelt hierbij vast dat verzoeker nalaat het bewijs te leveren dat hij specifiek wordt geraakt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Bagdad. Tevens blijkt dat de commissaris-generaal niet beschikt over elementen die erop wijzen dat er in verzoekers hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Deze bevindingen worden door verzoeker niet betwist en vinden steun in het administratief dossier.

6.4. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier evenmin andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

7. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker werd gehoord op het CGVS. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan gelet op voorgaande evenmin worden volgehouden. Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt niet.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf mei tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES